

سرمایه گذاری مستقیم خارجی؛ پیشرفت‌ها و مشکلات

کارفرما است. اینک شمار کارفرمایان فیس به ۹۰ کشور می‌رسد که در میان آنها کشورهای در حال توسعه در سراسر جهان و نیز کشورهای در حال گذار در اروپای شرقی و شوروی سابق دیده می‌شوند. کارفرمایان بخشی از هزینه‌های خدمات مستشاری را می‌پردازند. مانده‌ی هزینه‌ها به وسیله‌ی مؤسسه‌ی مالی بین‌المللی و بانک جهانی تعهد می‌شود و بخشی نیز از محل کمک‌های بلاعوض برنامه‌ی توسعه‌ی سازمان ملل متحد و کشورهای صنعتی تأمین می‌شود.

●●●●

اثر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در اقتصاد توسعه روز به روز مهمتر می‌شود. حجم سرمایه‌ی خارجی جذب شده در کشورهای در حال توسعه از میانگین ۱۲/۶ میلیارد دلار در فاصله‌ی سالهای ۸۵-۱۹۸۰ به رقم ۵۱/۸ میلیارد دلار در سالهای ۹۳-۱۹۹۲ رسید و در سال ۱۹۹۴ به رقم ۷۰ میلیارد دلار بالغ شد. در فاصله‌ی سالهای ۹۴-۱۹۹۲، کشورهای در حال توسعه ۳۲ درصد کل سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را به خود اختصاص دادند، حال آنکه این رقم در دهه‌ی هشتاد ۲۰ درصد بود. سهم سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در تشکیل سرمایه‌ی ناخالص کشورهای در حال توسعه در فاصله‌ی سالهای ۱۹۸۶ و ۱۹۹۲ دو برابر شد و از مرز ۶ درصد در سال ۱۹۹۳ گذشت.

از طرف دیگر افزایش چشمگیر سرمایه‌های مستقیم خارجی در کشورهای در حال توسعه با کاهش انواع دیگر سرمایه همراه بوده است. (جدول شماره یک)

کمک‌های مالی که در دهه‌ی شصت مهم‌ترین منبع مالی خارجی کشورهای در حال توسعه بود، پیوسته رو به کاهش داشته به طوری که حجم آن اینک به یک چهارم سرمایه‌ی وارد به آن کشورها کاهش یافته است.

وام‌های تجاری^(۱) که در دهه‌ی هفتاد از منابع مهم تأمین سرمایه بود، به تبع بحران بدهی‌ها در دهه‌ی هشتاد، عملاً وجود ندارد.

سرمایه‌گذاری سبده‌ی نیز که در دهه‌ی هشتاد با کشود شدن بازار بورس کشورهای در حال توسعه به

گذاشته، اما در برخی موارد (از جمله مکزیک) نتایج منفی داشته مورد توجه برنامه‌ریزان اقتصادی کشور قرار گیرد. برای آگاهی در مورد بحران اقتصادی مکزیک و ریشه‌های آن به مقاله «جهانی کردن اقتصاد: روی رویت نشده‌ی یک سکه» چاپ شده در شماره ۶۷ همین ماهنامه مراجعه شود.

لازم به یادآوری است که این مقاله تا حدودی متکی به تجارب اداره مستشاری سرمایه‌گذاری خارجی (فیس) The Foreign Investment: Advisory Service (F.I.A.S) است. فیس ده سال پیش به وسیله‌ی مؤسسه‌ی مالی بین‌المللی ایجاد شد و اینک با آن مؤسسه و نیز بانک جهانی همکاری می‌کند. هدف فیس کمک به دولت‌های کشورهای در

نویسندگان این مقاله آقایان «گوئل برگسمان» (تبعه آمریکا و از مدیران اداره مستشاری سرمایه‌گذاری‌های خارجی) و «ژانوفگ شن» (تبعه چین و کارشناس سیاست‌های سرمایه‌گذاری در همان اداره) هستند. این مقاله راکه در نشریه Finance & Development چاپ شده آقای فضل‌الله امینی به فارسی برگردانده و در اختیار ماهنامه گذاشته‌اند. انعکاس این مطلب در ماهنامه صرفاً برای آگاهی یافتن علاقمندان و اقتصاددانان به روند سرمایه‌گذاری خارجی در کشورهای در حال توسعه است.

کارشناسان ماهنامه را عقیده بر این بوده و هست که تقلید بی‌چون و چرای الگوهای اقتصادی نهادهای

حال توسعه برای جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی از راه به سازی سیاستها و ایجاد نهادهای کارآمد است. دولت‌هایی که خدمات مستشاری را درخواست می‌کنند با تحلیل مستشاری از مشکلات خود آگاه می‌شوند. نظریات مستشاری. گو اینک مبتنی بر تجارب کشورهای دیگر است اما موقعیت سیاسی و حکومتی کشور مستقاضی را نیز در ارزیابی‌های خود لحاظ می‌کند. کار فیس مبتنی بر ایجاد روابط نزدیک و غیررسمی با کشورهای

بین‌المللی نمی‌تواند برای ما مفید باشد. الگویی که در یک یا چند کشور نتایج مثبت به بار آورده، معلوم نیست همان نتایج را عاید ما کند. توجه به این نکته نیز ضروری است که در متن همین مقاله نشان داده شده الگوهای اقتصادی در دوره‌ای خاص - و غالباً در مناطقی ویژه - نتایجی عاید کرده‌اند و بعد جای خود را به الگوی جدیدی داده‌اند. بنابراین لازم است همین قاعده در مورد سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی که در زمانی معین و در تعدادی کشورها اثر مثبت برجا

روی سرمایه گذاران خارجی به اوج رونق خود رسید، با آنکه هنوز سهم مهمی را تشکیل می‌دهد. اما هم چنان که تجربه‌ی دسامبر ۱۹۹۴ مکزیک نشان داد، کاری مخاطره‌آمیز و نامطمئن تلقی می‌شود.

سرمایه گذاری مستقیم خارجی بر خلاف انواع دیگر درآمدهای سرمایه‌ای همواره منابع دیگری را با خود وارد کشور می‌کند. منابعی چون: تکنولوژی، دانش مدیریت و دسترسی به بازارهای جهانی-که کشورهای در حال توسعه سخت به آنها نیاز دارند. بخش اصلی سرمایه گذاری‌های مستقیم خارجی نصیب چند کشور آسیای خاوری و آمریکای لاتین شده است (نمودار شماره یک)

در سال ۱۹۹۴، یازده کشور، ۷۶ درصد از جمع سرمایه‌های مستقیم خارجی را که در کشورهای در حال توسعه به کار افتاده است به خود اختصاص دادند.

با این حال پاره‌ای از کشورهای کوچک (و از جمله بیشتر جزیره-کشورها)، سهمی از این نوع سرمایه را به دست آورده‌اند که نسبت به اندازه‌ی اقتصاد آنها، بزرگ می‌نماید. گفتنی است که جریان سرمایه‌های مستقیم خارجی به بسیاری از کشورها،

خاصه در آفریقای نیمه صحرایی، دچار رکود شده است.

چرا آسیای خاوری و آمریکای لاتین؟

روز به روز شمار بیشتری از کشورهای در حال توسعه، موانع ورود سرمایه‌های مستقیم خارجی را حذف و فضای کسب و کار را در داخل کشور خود آماده‌تر می‌کنند.

هم زمان شرکت‌های فراملی با پویایی بیشتر به رقابت فزاینده پاسخ مثبت می‌دهند. این میل متقابل و تسحکیم‌کننده، دست در دست دگسروگونی‌های تکنولوژیک در امر مخابرات، حمل و نقل و تولید می‌کوشد تا بازار جهانی برای سرمایه گذاری را به واقعیت تبدیل کند. دیگر دوران تولید گران در بازار محدود داخلی سپری شده است. بیشتر سرمایه گذاران خارجی دنبال مناطقی می‌گردند که بتوانند در آنجا با قیمت و کیفیت معیار بین‌المللی تولید کنند. این جهانی شدن از کم رنگ شدن و حتی از بین رفتن مرز بین تولید برون گرا (صادراتی) و تولید درون‌گرا (سیاست جانشینی واردات) خبر می‌دهد. کشورهایی که قصد توسعه دارند باید آمادگی خود را چه برای

تولید صادراتی و چه برای مصرف داخلی، نشان دهند؛ گو اینکه میزان تأکید در هر یک از دو مورد یاد شده عنداللزوم می‌تواند تغییر کند، اما داشتن آمادگی برای ترکیبی از این دو، ضرور است.

علت آن که کشورهای آمریکای لاتین و آسیای خاوری توانسته‌اند بیشترین بخش سرمایه‌های مستقیم خارجی را جذب کنند این است که سیاستهای اقتصادی خود را هم پا و هم سوی جهانی شدن نگه داشته‌اند.

پاره‌ای از این کشورها، بدو توسعه‌ی خود را بر پایه‌ی صدور کالاهای کارگر بر به کشورهای صنعتی سامان دادند. به نازکی بسیاری دریافته‌اند که پیشرفتهای تکنولوژیک و رقابت فزاینده، سهم سرمایه و مهارت را در تولید بسیاری از کشورها، بالا برده است. مفهوم چنین روندی این است که آن کشورها برای حفظ توان رقابت، علاوه بر نیروی کار ارزان، به نیروی کار خلاق و پر توان نیازمندند. کشورهایی که موفق به جذب سرمایه‌های مستقیم خارجی شده‌اند، توجه خود را بر آموزش عمومی، افزایش مهارت صنعتی و بالا بردن میزان انضباط در سطح کارگران و مدیران متمرکز کرده‌اند.

TANDOD

تندود

تندود تا حالا!

شما را به دیدار از آخرین دستاوردهای خود پیر فروشگاه‌های تن در دعوت می‌کنیم.

شماره ۱: ملاصدرا، شیراز جنوبی، شماره ۷۵، تلفن: ۸۰۳۳۰۶۴
 شماره ۲: سیرداماد، بین میدان مادر و شریعتی، شماره ۲۹، تلفن: ۲۲۲۳۵۹۸۱

تندود
TANDOD

دیگر کشورهایی که در کار توسعه کامیاب شده‌اند، صنعتی شدن براساس جایگزینی واردات را اساس کار خود قرار داده‌اند. این سیاست به خلق مهارت‌های با ارزش و نیز نهادها و زیر ساخت‌های مادی انجامید اما بُرد آن به سبب کوچک بودن اندازه‌ی بازار داخلی و ناکارایی ناشی از تداوم سیاست‌های حمایتی

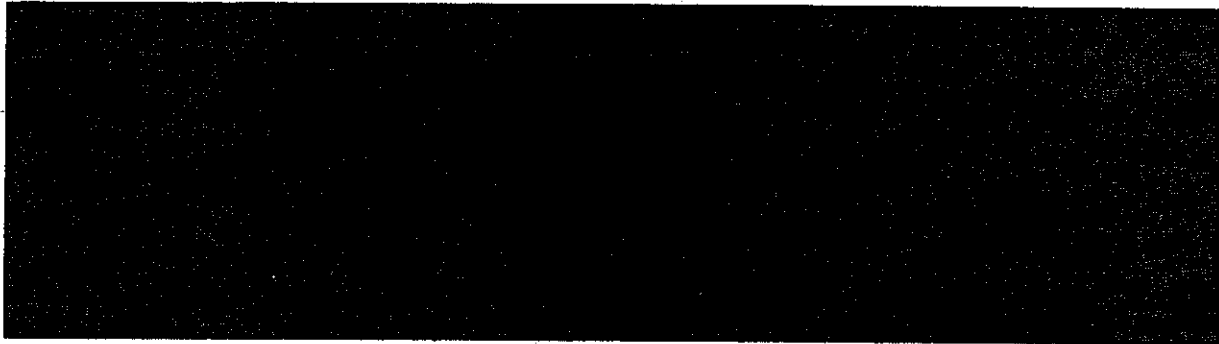
صادراتی وارد شوند.

اما شرکتها هم به نرمش‌پذیری باز هم بیشتر و مهارت‌های افزون‌تر محتاجند تا بتوانند کالاها و خدمات واسطه‌ای را به هنگام و بدون عیب و نقص عرضه کنند. آن دسته از کشورهایی که بتوانند این شرایط را فراهم کنند در چشم سرمایه‌گذاران خارجی

هستند، نمی‌توانند کالا و خدمات مورد نیاز را به سرمایه‌گذاران خارجی که مجبور به رقابت هستند، برسانند.

عامل دیگری که موجب دفع سرمایه‌گذاری می‌گردد ناتوانی و لختی اقتصاد است. سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی پیرو رشد است نه پیشروی آن!

جدول یک

منابع: صندوق بین‌المللی پول، سالنامه‌ی آماری تراز پرداختها در سالهای مختلف و بانک جهانی، جدول وام‌های رسمی سالهای مختلف

محدود بود. بنابراین، این دسته از کشورها چه بر اثر فشار بحران اقتصادی و چه بر اثر ترغیب کشورهای که سیاست‌های برون‌گرا موجب کامیابی آنها شده بود، وادار به کاهش میزان حمایت، خصوصی‌سازی بنگاه‌های دولتی و رقابت‌پذیر کردن سازمانهای تولیدی خود شدند.

به رغم تفاوت در راه و روش، رشد سریع و پویای اقتصادی کشورهای موفق آسیای خاوری و آمریکای لاتین، باعث شد تا این کشورها بازارهای نوظهور نامیده شوند. حتی این کشورها از نظر بازار صادراتی در حال رقابت با کشورهای پیشرفته‌ی صنعتی هستند زیرا میزان تقاضای آنها برای کالاهای مصرفی و خدمات، به طور دائم و به میزان زیاد در حال افزایش است. مجموع این عوامل، این کشورها را برای سرمایه‌گذاران خارجی جذاب کرده است. شرکت‌های علاقه‌مند به کارهای خدماتی در بازارهای نوظهور، نیازمند داشتن دسترسی آسان به قطعات و اجزاء مرغوب و خدمات پشتیبانی هستند.

از عوامل مهم توفیق صنایع تولیدی، وجود نظام مبتنی بر روابط و هم‌کاری انعطاف‌پذیر است؛ در چنین شرایطی، شرکتها می‌توانند در مراحل گوناگون زنجیره‌ی سربالا یا سرپائین تولید، تخصص پیدا کنند و در درون شبکه‌ی روابط دراز مدت عرضه-تقاضا، با یک دیگر همکاری سازنده و صمیمانه داشته باشند. این وضع موجب جذب سرمایه‌گذاران خارجی به کشورهای میزبان می‌شود و کشورهای میزبان می‌توانند حداکثر بهره‌ر از تزیق سرمایه‌های مستقیم خارجی، انتقال تکنولوژی و دانش مدیریت به پهنه‌ی فعالیت‌های اقتصادی خود ببرند و آسان‌تر به بازارهای

عزیزتر خواهند بود.

هیچ یک از کشورهایی که توانستند بخش بزرگی از سرمایه‌های مستقیم خارجی را جذب کنند بدون انجام اصلاحات تجاری و قرار گرفتن در شبکه‌ی رقابت جهانی، قادر به این کار نبودند. همه‌ی این کشورها برای فراهم آوردن امکان رشد بخش خصوصی، در اقتصاد خود، تحول ساختاری ایجاد کردند. کشورهایی در تثبیت اقتصاد کلان خود موفق شده‌اند که جلو نوسان قیمت‌ها را گرفته‌اند، مقررات سرمایه‌گذاری را آسان کرده‌اند، کارآیی اقتصادی را بالا برده‌اند و مبانی رشد همه‌ی سرمایه‌های خصوصی اعم از داخلی و خارجی را فراهم ساخته‌اند.

وضع کشورهای دیگر

شمار دیگری از کشورهای در حال توسعه نیز به اصلاح ساختارهای اقتصادی از جمله تابرایی‌های پولی، نوسان قیمت‌ها، بنگاه‌های متورم دولتی و مقررات غیرضرور، پرداخته‌اند و خیلی از آنها حتی موفق شده‌اند تخسین اقتصاددانان، بانکها و نهادهای جهانی-مانند بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول را برانگیزند. اما در این کشورها یا از سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی خبری نشده یا مقدار آن اندک و ناچیز است. چرا؟

یک مشکل اساسی این است که پاره‌ای از کشورها به قدر کافی برای سرمایه‌گذاران خارجی جذاب نبوده‌اند. اهمیت کارگر ارزان در امر سرمایه‌گذاری-که همواره یکی از جاذبه‌های سنتی کشورهای در حال توسعه بوده-رو به کاهش است. اقتصادهایی که در مراحل نخست صنعتی شدن

نگاهی دقیق‌تر به کشورهایی که توفیق آنها کم‌تر بوده است نشان می‌دهد که شمار زیادی از کشورهایی که بالقوه برای سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی جاذب هستند در راه اصلاحات پیشرفت غمقی نداشته‌اند. سرمایه‌گذاران خارجی فقط به خاطر پاره‌ای اصلاحات به کشورها سرازیر نمی‌شوند؛ برای جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی باید پیشرفت‌ها مطابق معیارهای قابل قبول جهان باشند.

موانع ورود

بسیاری از کشورها در چند سال گذشته سیاست‌های ورود سرمایه را تعدیل، و قید و بندهای مسالکیت خارجی‌ان و محدودیت‌های ورود به بخش‌های خاص را شل کرده‌اند و فهرستی از انواع سرمایه‌گذاری را که محتاج بررسی و تأیید هستند، فراهم آورده‌اند.

با این حال در بسیاری از کشورها ورود سرمایه همچنان و بی‌سبب، یا محدود است یا به لحاظ قانونی تحت کنترل، و این امر غالباً ناشی از فشار گروه‌های داخلی ذی‌نفع یا فشار مقام‌های صاحب قدرت است. بسیاری از کشورها به ضرورت حمایت از سرمایه‌گذاری معترفند و خیلی‌ها عمل یکسان بین سرمایه‌های خارجی و داخلی را تضمین کرده‌اند.

اکنون شمار کشورهایی که قوانین منع استملاک و مصادره، یا پرداخت فوری توان در صورت استملاک را تصویب کرده‌اند، روبه فزونی است. در شمار فزاینده‌ای از کشورها، سرمایه‌گذاران خارجی برای حل و فصل دعاری مربوط به سرمایه‌گذاری به محاکم بین‌المللی دسترسی دارند.

به رغم آن چه گفته شد هنوز در بیشتر کشورها بهسازی ساختارهای حقوقی عمق کافی پیدا نکرده است. در موارد بسیار هم چنان قانون به طور تلویحی و بالقوه دارای قدرت استملاک اموال سرمایه گذار است. دیوان سالاری و سختی نظام قضایی در بسیاری از کشورها پرداخت فوری تاوران را ناممکن می کند. و سرانجام این که غالباً در چنین مواردی از سرمایه گذاران خواسته می شود که چنان چه قصد رجوع به داور خارجی دارند باید حمایت قانونی داخل را فراموش کنند. طبیعی است که این استدلال موجب دل سردی و بی اطمینانی سرمایه گذار می شود.

گرانی پول داخلی و دشواری دسترسی به ارزهای معتبر

از اواخر دهه هشتاد، شمار فزاینده ای از کشورهای در حال توسعه برای آزاد ساختن نظام صرافی ارز، کارهایی کرده اند. خیلی از آنها از ارزش پول رایج خود کاسته اند و پاره ای تعیین بهای ارزها را به بازار وا گذاشته اند. با این حال هنوز بسیاری از ارزها به بهای واقعی خود مبادله نمی شوند و به هنگام ضرورت، کنترل های سخت در مبادله آنها اعمال

می شود. علاوه بر این، آزادسازی صرافی معمولاً با فرمان انجام می شود و وجهت و پشتیبانی قانونی آن چنان نیست که بر بی اعتمادی سرمایه گذاران خارجی غلبه کند.

موانع تجاری

در گذشته، آن دسته از کشورهای در حال توسعه که سیاست جانشینی واردات را دنبال می کردند با عرضه بازار داخلی خود، سرمایه گذاران مستقیم خارجی را جذب می کردند؛ اما اینک بیشتر کشورها با فهم نقش و اهمیت رقابت جهانی از میزان حمایت داخلی کاسته اند و بیشتر به صادرات علاقه نشان می دهند. با وجود این در بیشتر موارد بهسازی تجارت پیشرفت کافی و عمقی ندارد.

شماری از کشورها به میزان چشمگیر از حمایت داخلی کاسته اند اما هنوز برای ترویج و تقویت رقابت واقعی در درون کشور یا تعیین نرخ تسعیری که کشور را به سوی صادرات سوق دهد، کارهای زیادی مانده است. علاوه بر این «خدمات گمرکی» مبتلا به همه کشورهای در حال توسعه است. بهترین ساختارهای تجاری بر اثر کاغذبازی های

گمرکی و اشکال تراشی های ارزیابیها، ایتر و عقب می شود. کالاهای سرمایه ای وارداتی به موقع به محل اجرای طرحها نمی رسد و در نتیجه باز پرداخت از محل صادرات ماهها و چه بسا سالها به عقب می افتد. گذر از چنینی تو در توی ترخیص بسیار گران تمام می شود.

نوسان مالیات

پاره ای از کشورها برای جذب سرمایه از انگیزش های خاص مانند بخشودگی دوره ای مالیاتی، اعتبار و معافیت مالیاتی و نیز تخفیف عوارض استفاده می کنند. تجربه نشان می دهد که این کارها اگر نگوئیم هیچ باید گفت در جذب سرمایه گذارانی که سرمایه گذاری دراز مدت می کنند، اثر ناچیزی دارد.

بخشودگی دوره ای مالیاتی موجب بر هم خوردن آهنگ پرداخت مالیات می شود و گو این که این امر برای سرمایه گذاران جدید امتیازی محسوب می شود اما برای قدیمی ترها به منزله ی تبعیض است. در پاره ای کشورها، سرمایه گذاران بومی، طعم تلخ این تبعیض را می چشند. سرآمدن دوران بخشودگی مالیاتی موجب افزایش ناگهانی تعهد مالیاتی شرکتها

انتشارات روشنگران

زن امروز، مرد دیروز

اصغر کیهان نیا

تحلیلی بر اختلافات زنانه

بچه های اعتیاد

مهر انگیز کار

نگاهی به موقعیت اجتماعی و حقوق

فرزندان والدین معتاد در ایران

آنچه درباره حقوق از دواغ باید بدانیم

دفتر اول - مهریه

گروه پژوهشگران مسائل زنان

نشانی: خیابان سید جمال العین اصفهانی، میدان فرهنگ، خیابان ۳۳، بخش امواج، شماره ۱۹، پلاک ۳
تلفن و فاکس: ۸۷۲۳۸۳۶

آژانس هوایی

مجد مسیر

نشانی: تهران، خیابان ستارخان، خیابان

شهر آراء، مقابل ادلره گذرنامه، نبش ۱۶

متری محمدی، پلاک ۲/۲

کدپستی ۱۴۴۳۷

تلفن: ۹۷۷۱۸۵ - ۹۷۷۶۴۴ - ۹۸۳۶۴۴

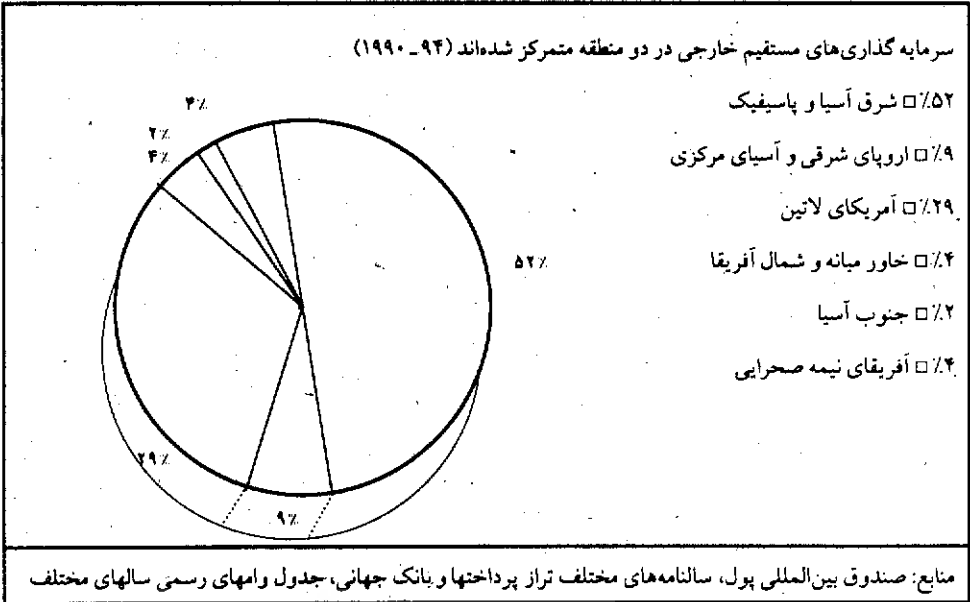
فاکس: ۹۷۸۹۲۵

نه تنها از این نظام پشتیبانی بهره‌مند می‌شوند بلکه می‌توانند در طرح و اداره آن نیز نقش اساسی داشته باشند و بدیهی است باید بخشی از هزینه‌های آن را بپردازند.

بنابر آن چه گفته شد نقش حکومتها روز به روز پیچیده‌تر می‌شود. دیگر عمر روزگاری که حکومتها نقش بگانه تأمین کننده‌ی خدمات یا کالای خاص یا نقش تنظیم‌کننده را بر عهده داشته باشند به سرآمده است. وظایف حکومتها هرچه باشد شامل وظایف زیر نیز هست: سازمان دهنده، هم‌آهنگ کننده، دستیار و شریک.

حکومتها برای آن که در حوزه‌ی وظایف خود موفق شوند باید دیدگاههای خود را دگرگون کنند و به مهارتهای تازه‌ای مجهز شوند. تعهد، خلاقیت و اشتیاق برای درس گرفتن از خطاها، سرمایه‌های ارزنده‌ای هستند که واجدان را به کامیابی هدایت می‌کنند.

□
I. Portfolio Investment

افزایش توان رقابت پذیری نیست. گشایش اقتصادی، اهرم پیش‌برد امر رقابت و راندن منابع به سوی مصرف بهینه است. به تجربه ثابت شده است برای کارآیی

بیشتر بنگاه‌ها، پشتیبانی عام لازم است. مثلاً حالا که توجه سرمایه‌گذاران بین‌المللی بیشتر متوجه کارآیی است تا کارگر ارزان، حمایت حکومتها از بهسازی تکنولوژی و بالا بردن مهارتهای کاری، واجب است.

دست یابی به خدمات فنی و اطلاعات، آموزش همگانی و آموزشهای تخصصی صنعتی و مدیریتی بیش از گذشته ضرورت دارد. اضافه می‌کنیم که

پشتیبانی عام به معنی مداخله یا هزینه کردن حکومت نیست برعکس بخش بزرگی از خدمات پشتیبانی مورد نیاز صنایع به وسیله‌ی نهادهای خصوصی، بهتر تأمین می‌شود. سرمایه‌گذاران خارجی به خاطر نفع اقتصادی خود، بهتر از هر کس در این مورد کمک می‌کنند. شرکت‌های خصوصی

می‌شود. گفتنی است که اعطاء این امتیازها، معمولاً از دالان برپیچ و خم دیوان سالاری می‌گذرد که فسادآور است.

وجود نظام مالیاتی پایدار و خودکار که مبتنی بر نرخ‌های معقول اما فاقد محرک‌های تبعیض‌آمیز باشد، هم برای سرمایه‌گذاران خارجی و هم برای کشور میزبان بهتر است. برای رسیدن به این هدف، بیشتر کشورها راه درازی را باید طی کنند.

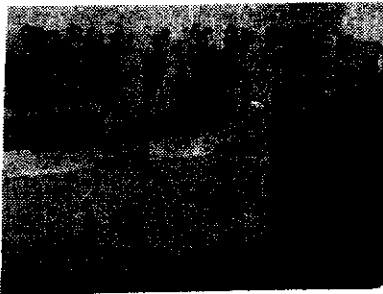
گو اینکه در سالهای اخیر، امر سرمایه‌گذاری تشویق شده است اما بسیاری از کشورها همچنان باید با برنامه‌ای پی‌گیر، واقعیت اصلاحات خود را به جهان نشان دهند. این کار لزوماً به معنی تبلیغات پرخرج نیست بلکه این کار را می‌توان از طریق برقراری ارتباط عمومی مستقیم و پخته و دراز مدت به پیش برد. کمک به سرمایه‌گذاران جدید و پی‌گیری کار آنها و هم یاری با سرمایه‌گذاران موجود در کشور برای کاهش موانع اداری، بخش مهمی از این کار است که از آن غفلت شده است.

نقش حکومتها

ناکام‌یابی بیشتر کشورها در امر سرمایه‌گذاری ناشی از ناکافی بودن میزان اصلاحات در آن کشورها است. حکومت در این کشورها باید از اصلاحات جاری مراقبت کند. رقابت جهانی، شرکتها را با فشاری فزاینده مواجه کرده است بنابراین سرمایه‌گذاران میل به سرمایه‌گذاری در نقاطی پیدا می‌کنند که مطلوب‌تر باشد. کشورها باید به جای آن که رقابت را به منزله‌ی تهدید تلقی کنند آن را چالشی در اقتصاد خود تلقی نمایند. به علاوه آزادسازی سیاسی، لزوماً به معنی

شرکت کتاب و نوار زبان سرا

نماینده رسمی و انحصاری دانشگاه آکسفورد در سراسر ایران

مرکز فروش کتاب، نوار و فیلم‌های آموزشی زبان در تهران و شهرستانها
مرکز توزیع عمده محصولات فرهنگی به فروشگاههای عرضه محصولات فرهنگی با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی سازنده لایبراتورهای زبان برای مراکز دانشگاهی و آموزشی با تجربه چند ساله

تهران: خیابان انقلاب، اول خیابان وصال
شهرسازی، شماره ۲۷، طبقه سوم.
تلفن: ۶۴۶۳۱۵۲ - ۶۴۶۲۶۱۲ فاکس: ۶۴۶۳۱۵۲